

فرزندان نابغه ما

هنگامي که نوزادي به دنيا مي آيد، معجزه خلقت يعني مغز در وجود او هست. اين موهبت الهي، چاه بي انتهايي است

...

جام جم آنلاين: هنگامي که نوزادي به دنيا مي آيد، معجزه خلقت يعني مغز در وجود او هست. اين موهبت الهي، چاه بي انتهايي است که فرزندان مي توانند براي سيراب کردن عطش ابدی اش براي دانستن از آن آب بکشد. عضوي است که کودک از طريق آن مي تواند هزاران راه ممکن براي رسيدن به روياها، تصورات و آرمان هاي خود را کشف کند.

براساس مطالعات انجام شده، کودک هر انساني مي تواند مانند يك نابغه بدرخشد.

براي بروز نبوغ در فرزندان به سه عامل زير توجه کنيد:

– باور کنيد که مي توانيد نبوغ را در فرزندان بيدار کنيد.

– باور کنيد که فرزندان توان آن را دارد که يك نابغه شود.

– هرگز اجازه ندهيد به فکرتان خطور کند و هرگز ابراز نکنيد که فرزندان کم هوش و کم استعداد است.

اگر اين سه نکته کليدي را در ذهن تان داشته باشيد، براي بيدار کردن نبوغ در فرزندان آماده ايد:

براي نبوغ فرزندان بايد چهار قدم اساسي برداريد:

شرایط هدايت کننده ايجاد کنيد. گياه در خاک مناسب و شرایط زيست محيطي مناسب رشد مي کند. استعداد فرزند شما نيز در شرایط هدايت کننده و مناسب گل مي کند.

در اين زمينه همواره راهنمايي کنيد، اما دستور ندهيد. کودکان نسبت به لحن صدي شما بسيار حساس هستند.

آهنگ صدي خود را چنان تنظيم کنيد که ملايم و ترغيب کننده باشد. اگر فرزندان فشاري احساس کند، هرگز به نتايج دلخواه نخواهيد رسيد.

يادگيري بايد براي فرزندان تجربه اي لذت بخش باشد. اگر او احساس کند يادگيري به او تحميل شده است، ديگر براي لذت بخش نخواهد بود. به او سخت نگيريد. اجازه بدهيد کودکي خود را بگذراند و از آن لذت ببرد. فرزند شما حتي اگر نابغه باشد، باز يك کودک است که به بازي نياز دارد. او بايد مراحل رشد خود را بخوبي طی کند تا در آينده فردي سالم و موفق باشد.

صبور باشيد. روان شناسان کودک دريافته اند که کودک تا شش سالگي و گاه بيشتر، به هر موضوعي نمي تواند بيشتر از دو دقيقه توجه کند. يعني کودک پس از دو دقيقه حواسش از کاري که شما مي کوشيد او را به آن مشغول کنيد، پرت مي شود و سرگرم باي با عروسک خود مي شود. مجبورش نکنيد به انجام کار مورد نظر شما ادامه دهد، زيرا فقط باعث آزار او مي شويد.

دانش را با عشق همراه کنيد. والدين مانند همه انسان ها ميل به ابراز اشتياق و تعصب بيش از حد دارند، لذا گاهي خود و فرزندان شان را تحت فشار بيش از حد قرار مي دهند.

ممکن است وقتي مشتاق و حتي نگران بيدار کردن نبوغ در فرزندان هستيد يك عامل حياتي را فراموش کنيد و آن شادي فرزندان است. هميشه دانش را همراه عشق و مهرباني داشته باشيد، زيرا نبوغ بايد براي کودک يك موهبت باشد، نه يك تحميل.

توجه به نکات زير نيز مي تواند در بيداري نبوغ فرزندان سهم بسزايي داشته باشد:

– بازي: اين افسانه را از ذهن خود بيرون کنيد که براي نابغه شدن بايد فقط خواند و مطالعه کرد. يکي از راه هاي نابغه شدن بازي

است. تا می‌توانید با فرزندتان بازی‌های خلاقانه کنید.

– تخیل: به کودک اجازه تخیل و بیان آن را بدهید. هرگز تخیلات فرزندتان را هر قدر هم عجیب و بی‌معنی باشد، مسخره نکنید. کودک در صورت مسخره شدن، در آینده گوشه‌گیر خواهد شد و جرات نخواهد کرد از تخیلاتش استفاده کند. اجازه دهید فرزندتان در فراخوانی رویاهایش آزاد باشد. بسیاری از اندیشه‌های بزرگ ریشه در تخیلات عجیب دارد.

– استقلال: استقلال به نوبه قدرت می‌بخشد. فرزندتان باید احساس امنیت و استقلال کند تا دست به کار تازه بزند. اگر قرار باشد هر کاری که می‌خواهد انجام دهد شما برایش انجام دهید، او هیچ‌وقت نابغه نخواهد شد. نگرانی‌تان را با نظارت از دور کاهش دهید، نه با دخالت.

– برانگیختن: تشویق در گوش کودک مانند موسیقی است. از کنار هر کار خلاقانه مثبتی که کودک‌تان انجام می‌دهد بی‌اعتنا رد نشوید و تشویقش کنید.

– نوشتن و نقاشی‌کردن: وقتی کودک شروع به نوشتن می‌کند، ارتعاشات خاصی را که بر اثر روند تفکر در مغز ایجاد می‌شود، تجربه می‌کند و دلش می‌خواهد با این افکار رابطه برقرار کند. نوشتن موجب روشنی و انسجام افکار، سازمان‌یابی و انضباط شخصی می‌شود و نیز به کودک کمک می‌کند بهتر ارتباط برقرار کند. نقاشی نیز برای کودک مهارت بسیار مهمی است؛ احساسات او را در سطحی ابراز می‌کند و پیش‌درآمد نوشتن است. ابتدا کودک نابغه‌تان را ترغیب به نقاشی کشیدن کنید. پس از این‌که خواندن یاد گرفت، بتدریج او را به سمت نوشتن سوق دهید.

گیاه در خاک و شرایط زیست‌محیطی مناسب رشد می‌کند. استعداد فرزند شما نیز در شرایط هدایت‌کننده و مناسب گل خواهد کرد – بررسی علایق: کودک خود را خوب زیر نظر داشته باشید. ببینید در چه زمینه‌هایی بیشتر می‌پرسد، در مورد چه چیزهایی کنجکاوتر است، چه چیزهایی چشم او را بیشتر می‌گیرد. در بازی‌هایش به چه چیزهایی بیشتر اشاره می‌کند. هیچ‌کس به اندازه خود او نمی‌تواند به شما نشان بدهد که او در چه زمینه‌ای استعداد دارد و نابغه می‌شود.

– حتی اگر می‌دانید که او خیلی باهوش است، دائم این موضوع را به او نگوئید. اگر او با این پیش‌زمینه وارد مدرسه شود که خیلی باهوش است و درس‌ها را خیلی ساده ببیند، این خطر وجود دارد که در آینده هم مواجهه با هر مسأله‌ای را ساده فرض کند. در چنین شرایطی از مواجه شدن با موقعیت‌های دشوار هراسان خواهد بود، چون می‌ترسد دچار این تردید شود که نکند واقعا خیلی باهوش نیست.

– برایش موقعیت‌های متنوعی را برای تجربه کردن به وجود بیاورید. محیط‌های متنوع و غنی، نه تنها به رشد هوش او کمک می‌کند، بلکه به او فرصت کشف استعدادهایش را می‌دهد.

– فراموش نکنید استعدادهای فرزند شما نباید لزوماً در رشته‌های کلیشه‌ای باشد که متأسفانه سیستم آموزشی ما خود را به آنها محدود کرده است. فرزند شما می‌تواند در مدیریت، درک انسان‌ها، کمک به طبیعت، تجسم انتزاعی، انواع رشته‌های هنری و ورزشی، زبان‌ها، مهارت‌های اجتماعی و... دارای استعداد بالایی باشد که اگر شما متوجه نباشید، شاید هیچ‌وقت در مدرسه خود را نشان ندهد و کسی متوجه آن نشود. (جام جم - ضمیمه سب)

محمد برومند - کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی